

Resolució 155/2020, de 20 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 741/2019

Administració reclamada: CEIP Auró. Departament d'Educació

Informació reclamada: Normativa per aplicar quotes escolars i autoritats responsables.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: La resposta donada per l'informe del Departament suposa objectivament la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Paraules clau: Generalitat. Centres docents públics. Quotes escolars. Reclamació contra manca de lliurament. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 29 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 741/2019, presentada contra el CEIP Auró, del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 6 de novembre de 2019 la persona reclamant fa diverses consideracions al CEIP Auró sobre el que considera una pràctica il·legal de cobrar a les famílies unes quotes opaques per activitats educatives i despeses de l'Escola, i li demana el següent: *1. Poden vostès indicar en base a quina normativa específica imposen aquestes quotes que infringeixen la llei que es desenvolupa a l'article 88 de la LOMCE i l'article 50 de la LEC, en esperit i forma?. 2. Poden especificar qui és el responsable de la seva aplicació, la direcció de l'Escola per iniciativa pròpia, o actuen vostès per indicació o instruccions d'instàncies superiors? I si és el cas, quines en concret?. Demana poder obtenir la informació sol·licitada presencialment al registre, prèvia notificació de la disponibilitat.*
3. El 27 de novembre de 2019 el CEIP Auró contesta a la persona reclamant que *la resposta a les seves reclamacions se li va facilitar el dia 13 de novembre de 2019 amb la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació pública que va reclamar en registres anteriors.* Concretament, amb una

sol·licitud de 12 de setembre de 2019, que demanava el detall de diverses despeses sufragades amb la quota escolar.

4. La Reclamació presentada el 29 de novembre de 2019 reitera la sol·licitud i alguns arguments sobre la suposada il·legalitat de la pràctica denunciada i declara que l'Escola no hauria facilitat a la persona reclamant cap escrit ni resolució que doni resposta a les preguntes formulades.
5. El 5 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al CEIP Auró i al Departament d'Educació i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trametin un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 15 de gener de 2020 el Departament d'Educació demana a la GAIP una pròrroga per al lliurament de la informació indicada a l'antecedent anterior, motivada en l'aturada dels centres docents i les vacances del personal del Departament durant el període de Nadal. Considera que necessita dues setmanes més per atendre el requeriment de la GAIP.
7. El 16 i el 17 de gener de 2020 la GAIP acusa la rebuda de la comunicació anterior i n'informa a la persona reclamant.
8. El 3 de febrer de 2020 la persona reclamant aporta consideracions addicionals sobre les taxes cobrades pel centre.
9. El 17 de febrer de 2020 la GAIP rep la documentació requerida al Departament d'Educació, que formula les següents consideracions: *s'informa la GAIP per tal que aquesta ho faci arribar al reclamant que no hi ha una normativa que reguli el tema "quotes", únicament la instrucció 3/2019, de la Secretària general del Departament d'Educació, on es parla de manera indirecta quan diu textualment: "els ingressos aportats per les famílies (...) s'han d'incloure a les partides pressupostàries", però no es regula com fer-ho, sinó com comptabilitzar-ho. Cal palesar igualment que una instrucció no té la consideració de norma en sentit estricte i que només és de compliment obligat pels empleats públics afectats per la matèria que regula. Així, en base a què la normativa no existeix, no s'hi ha de considerar tampoc un responsable en la seva aplicació. Les quotes són decisió del centre, dins de la seva autonomia de gestió pressupostària, el qual decideix si marca una quota pel material escolar o les mares i pares directament compren el material escolar. En el cas de l'escola Auró, tal com se li ha indicat reiteradament al senyor xxxx, l'escola permet a les famílies triar entre la quota voluntària o que el material sigui sufragat directament pels pares.*
10. El 17 de febrer de 2020 la GAIP trasllada la resposta anterior del Departament a la persona reclamant, per al seu coneixement.
11. El 18 de febrer de 2020 la GAIP rep dues comunicacions d'al·legacions de la persona reclamant. Fa diverses consideracions sobre la legalitat de les quotes aplicades pel centre. Retreu a l'informe

del Departament diverses afirmacions relatives al seu historial de sol·licituds i reclamacions d'accés a la informació pública. Accepta que l'informe del Departament dona resposta a allò sol·licitat per l'apartat primer de la sol·licitud (la resposta seria que no hi ha normativa que empari les quotes), però considera que no se li respon al segon apartat i insisteix en requerir la resposta que correspongui (especialment saber si el responsable de les quotes del centre és l'Escola o el Departament). Afirma que la resposta donada pel centre a la seva sol·licitud (antecedent 3) i reiterada pel Departament, en el sentit que la informació demanada per aquesta Reclamació li hauria estat facilitada mitjançant respostes a sol·licituds anteriors, no s'ajusta a la realitat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les*

circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, tot i que la persona reclamant no hi està del tot d'acord, el cert és que l'informe del Departament citat a l'antecedent 9 dona resposta a les dues qüestions plantejades a la sol·licitud: a la de quina és la normativa que constitueix la base jurídica de les quotes del centre, la resposta donada per l'Administració és que no existeix aquesta normativa; i a la de qui és responsable de la seva aplicació, si el centre o el Departament mitjançant les seves instruccions, la resposta donada per l'informe de l'Administració també és clara: el centre. Segurament cap de les dues respostes satisfan les pretensions de la persona reclamant de combatre les quotes escolars aplicades al centre on estudia el seu fill, però des del punt de vista del dret d'accés a la informació pública, són les respostes que hi ha, segons afirma taxativament l'Administració.

Per tant, la resposta donada per l'informe del Departament suposa objectivament la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de febrer de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 741/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.